

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/146/2015
Identifikačné číslo spisu:	8113208384
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8113208384.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zastúpený advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému: E. U., nar. XX. Z. XXXX, bytom B., o vymoženie 688,10 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 75Er/221/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE/177/2013-32 zo dňa 27. decembra 2013, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov uznesením č. k. 75Er/221/2013-15 zo dňa 27. 03. 2013 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok)] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, splývala s ostatnými štandardnými podmienkami tejto formulárovej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováhu práv a povinností a odoprela mu možnosť domáhať sa svojich práv v konaní pred všeobecným súdom. Takáto doložka je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 20CoE/177/2013-32 zo dňa 27. 12. 2013 uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) ako vecne správne potvrdil. Konštatoval, že v predmetnej veci nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 09. 2010, ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému

známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE/207/2012, 6CoE/156/2012, 6CoE/158/2012, 6CoE/150/2012, 6CoE/128/2012, 20CoE/230/2012, 20CoE/221/2012, 20CoE/232/2012, 20CoE/237/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012). Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky, obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním (ďalej aj „dovolateľ“), v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože súdy v danej veci: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Poznamenal, že jeho dovolanie je prípustné aj v zmysle § 283 ods. 3 O. s. p.

Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril. Podaním zo dňa 10. 06. 2015 len požiadal o splátkový kalendár.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom. Ako príklad uvádza dovolací súd konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Oboer/110/2013, 4Oboer/137/2013, 4Oboer/255/2013, 4Oboer/306/2013, 4Oboer/340/2013, 4Oboer/341/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, Najvyšší súd SR ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.